

Zondag 18 januari 2009 Nieuwjaarsreceptie Rode Morgen

We nodigen u van harte uit op de nieuwjaarsreceptie op zondag 18 januari 2009 in Rotterdam, voor een feestelijke start van een nieuw jaar van strijd voor het socialisme en een beter bestaan. Om met elkaar van gedachten te wisselen over acties en activiteiten in 2009. We hopen u in het pand van de Rode Morgen in Rotterdam te ontmoeten om u een gelukkig en strijdbaar nieuw jaar te wensen! De deuren zijn vanaf 15.00 uur geopend en u bent van harte welkom om langs te komen. Tijdens het feest zul-

Bezoekadres:

Cronjéstraat 41
Rotterdam-Zuid

Zondags 14.00-17.00 uur

Email: devollelading@rodemorgen.nl

Kijk op: www.rodemorgen.nl
Steunbijdragen:
postbank 4428359

RODE MORGEN
Nieuwjaarsreceptie - 18 januari 2009 - 15.00-17.00 uur

Neem een abonnement op de Rode Morgen

Wil je eens in de vier weken lezen over de klassenstrijd in Nederland en andere landen? Dat kan!

Vul onderstaande bon in:

0	proefabonnement
(drie nummers gratis)	
0	jaarabonnement	€ 6,80
0	steunabo	€11,35

Naam

Adres

Plaats

Bedrijf

**Invullen, uitknippen en opsturen naar: Rode Morgen,
Postbus 51245
3007 GE Rotterdam**

15-1-2009 Uitgave Havenkern van de Rode Morgen

Een arbeidsplaats in de haven voor alle SHB-ers!

De manier waarop de stekker uit de SHB is getrokken, is voor de havenarbeiders een onverteerbare kwestie. Het trekken van lessen is dus meer dan ooit nodig.

Jarenlang hebben de havenbedrijven de positie van de SHB ondermijnd. De havenbedrijven willen maximale winst en dus goedkope en rechteloze inhuur. Havenarbeiders zouden piekpoolers moeten worden. Dat gaat in eerste instantie vooral ten koste van de jongeren, die zonder een vast inkomen weinig toekomstperspectief hebben. Maar het gaat ook ten koste van ouderen met een vast contract. Het draait uit op verdeel en heers.

Na jarenlang problemen op de

collega's bij de SHB afgewenteld te hebben, was een meerderheid van collega's bij de SHB het zat. Maar in plaats van de weg van gezamenlijke vakbondsactie te kiezen, is er teruggeweken voor de berg aan problemen. Jarenlang was de aandacht gericht op inkomsten en verliezen, alsof een havenpool uit zichzelf in staat is om winsten op te hogen. De winst die de collega's met hun werk scheppen, wordt immers gerealiseerd bij de havenbedrijven en de bij de grote transportconcerns.

Een moeilijke positie. Maar toch geldt: wie strijdt kan verliezen, maar wie niet de strijd aangaat, heeft al verloren. Door te kiezen voor faillissement en de hoop op een

'doorstart', wordt tegelijk een streep gezet door 450 arbeidsplaatsen en de verworven arbeidsvoorwaarden. En dat kan eigenlijk niet: een arbeidsplaats kan niet zomaar door ons weg worden gegeven. Wat je kwijtraakt aan verworven rechten, krijg je niet zomaar terug. En arbeidsplaatsen: die moeten we verdedigen en doorgeven aan de volgende generatie.

Door te kiezen voor faillissement, wordt de eenheid afgebroken en staat iedereen er alleen voor. Collega's proberen nu in vaste dienst te komen, anderen dreigen wegens ziekte en minder arbeidsgeschikt buiten de boot te vallen. Ook de poging van een aantal collega's om 'voor ons zelf te beginnen' is een doodlopende weg. De havenbazen hebben

niets liever - dan mogen we straks zèlf het eigen loon verlagen en onze arbeidsvoorwaarden afbreken, om te concurreren met andere inhuur.

Verkeerde lessen leiden tot nederlaag

Het failliet van de SHB is ook het failliet van het links reformisme van de bondstop. Het is links omdat er strijdbare taal wordt gebruikt, omdat er bijvoorbeeld op het havencongres nuttige solidariteitsresoluties worden aangenomen, het is links omdat bedreigd wordt met het bezetten van de Botlektunnel en het 'platgooien' van de haven. In woorden is de strijdbaarheid alom aanwezig. Het is reformisme omdat het met A-, B- en C-arbeid precies aanbiedt wat de havenbedrijven willen. Je kunt de arbeidsplaatsen van SHB-ers

niet met de ene hand verdedigen - en de havenondernemers tegelijkertijd met de andere hand ABC-inhuur op een dienblad aan te bieden. Het is reformisme omdat het faillissement van de SHB als een goed doel wordt voorge-

bondsleden praten. Dan blijkt vanzelf dat die ouderen de lagere aanvangssalarissen afkeuren en tegen het verdeel en heers zijn. Alleen als jong en oud samen optrekken, kan succes behaald worden.

Toen in november 2006 de ECT-directie apart aan de jongeren hun nieuwe slechtere arbeidsvoorwaarden wilde opleggen, toen hebben de ouderen gezegd: 'wij laten die jongeren niet alleen'. Ze zijn gezamenlijk naar de bijeenkomst voor de jongeren gegaan. Toen wilde de directie niets meer zeggen. Twee dagen hebben de collega's zelfstandig gestaakt. Het grootste containeroverslagbedrijf van Europa lag twee dagen plat, op de Home en de Delta. Dit geeft de kracht aan die havenwerkers hebben.

Op het eind van de tweede

stakingsdag is toegegeven aan het volgen van de juridische weg in plaats van de strijd verder te organiseren.

Jong en oud kunnen daarvan leren: als wij onszelf niet organiseren, dan beslissen anderen. De leden zijn de bond. Dus zelf het heft in handen nemen, zelf organiseren en gaan voor elkaar en voor een toekomst voor de jeugd. Geen mooie woorden maar echte daden: voor een toekomst voor de jongeren in de haven!

(Vervolg van pagina 8)

len de plannen van de Rode Morgen voor 2009 bekend worden gemaakt. Op het programma staan een optreden van Rotterdams Rood, een internationaal buffet, gesprekken, een toespraak, film en nog veel meer!

**Plaats: Rode Morgen
Cronjéstraat 41 te Rotterdam
Tijd: Zondag 18 januari 2009
Vanaf 15.00 uur**

- Bij Seabrex ontvangen 21-jarigen en ouder 80% en het duurt vijf jaar voordat 100% betaald wordt. Jongeren van 18 jaar ontvangen 65%, van 19 jaar 70% en van 20 jaar 75%.
- Bij RST worden de jongeren tot hun 23ste met jeugdlonen afgescheept. Een jongen van 17, die geen continu draait, verdient 635 netto! Dan beginnen zeven stappen. Dus op je 31ste verjaardag krijg je een keer je volle loon. Maar als je pas op je 30ste begint dan krijg je het pas op je 37ste. Het verschil over die zeven jaar bedraagt afhankelijk van de functies, tussen de ruim 600 en 1100 euro bruto.
- De ECT en AMPT spannen de kroon, beiden met een 'stappenplan' van maximaal veertien jaar. Zulke jongerenregelingen zijn een extra winstbron voor havenbedrijven. De jongeren vormen een extra melkkoe. Je bent jong en je wilt vooruit, dus niet extra uitgemolken worden.

Hoofdprobleem op congres niet opgelost

Op het Havenwerkerscongres van 13 december zouden de hoofdlijnen van het vakbonds-

beleid in de haven voor de komende vier jaren zijn vastgelegd. Maar dat kan niet kloppen, want de stappenplannen voor de jongeren zijn niet eens genoemd, terwijl ze toch een hoofdprobleem in de haven vormen.

Dit probleem is niet op te lossen door te vertrouwen op 'werkgevers', die hun 'verantwoordelijkheid' zullen tonen. De extra lage beginnertlonen kunnen niet worden afgeschaft in goed overleg met de havenconcerns. Die willen alleen meer winst, in goede en slechte tijden. Daarom kunnen jongeren en ouderen alleen gezamenlijk hun positie met strijdbaar vakbondswerk verbeteren. Dat betekent zelf aanpakken, de collega's overtuigen, leden winnen voor de bond. Eisen afspreken, naar voren brengen en eraan vasthouden op de CAO-vergaderingen – en zelfstandig de acties organiseren.

Jong en oud

Sommige jongeren hebben nog weinig ervaring met het opkomen voor hun belangen en zijn vaak geen lid van de bond. Zij vinden lidmaatschap soms te duur en denken dat de bond iets is voor ouderen. Zij moeten juist met hun oudere collega's en ervaren vak-

steld, terwijl dat precies is waar de havenbedrijven op aanstuurden. Het is reformisme omdat het de arbeiders niet organiseert: niet praten over het opzetten van effectieve acties, maar alle aandacht voor het aanvragen van WW.

Geen woorden maar daden! In daden is het inleveren van de belangen van de havenarbeiders. Het links reformisme heeft bij de SHB jarenlang tot een onheldere kijk op de zaak geleid en tot de ene toegeving na de andere. Alles wordt gegooid op het maken van afspraken met 'werkgevers' die hun 'verantwoordelijkheid' moeten tonen. Als de bazen zo 'verantwoordelijk' waren, was er geen vakbond nodig. Havenwerkers weten wel beter. Hun belangen en die van de komende generatie worden alleen gediend met het strijdbare vakbondswerk, dat hun belangen niet in de handen legt van de eventuele goed wil van transportconcerns, maar hen organiseert om de strijd aan te gaan.

Collega's bij ITR, APM en Uniport hebben daadwerkelijk solidariteit betoond. Het actiecomité heeft een aantal acties op touw gezet. Maar omdat elke bijeenkomst eindigde met praten over WW en faillissement, liep deze weg dood. Collega's

zeiden: 'moet ik naar die vergadering om te horen dat ik door moet werken terwijl ik geen loon krijg?'

Het failliet van de SHB is geen ongelukje, maar het gevolg van verkeerde lessen, die tot berusting hebben geleid, waar de zelfstandige actie van havenwerkers en ontplooiing van de vakbondskracht vereist is. Zonder een zelfstandige, onafhankelijke strijdleiding hebben acties weinig perspectief. Een democratische werkwijze, uitsluitend gebaseerd op de arbeidersbelangen, dat is wat nodig is en dat is het echte vakbondswerk. De Volle Lading kan daar een rol in spelen. Door een echte krant van en voor en door de havenarbeiders te worden. Wij zullen dit jaar met voorstellen komen om dat te realiseren. Wij vragen daarvoor jullie medewerking, want ergens moet er toch een keer een streep getrokken worden: neem contact op met de Volle Lading (dvl@rodemorgen.nl)!

Niet op z'n beloop laten!

Samen met de curator buigen de aandeelhouders en andere havenbedrijven zich als aasgieren over de resten van de SHB. Zij willen stuk voor stuk vooraan zitten, om in de toekomst de inhuur in de haven

te gaan leveren. Want iedere haven heeft een arbeidspool nodig – het gaat de bazen uitsluitend om de prijs.

Niemand in de haven kan deze gang van zaken op z'n beloop laten:

- **Eis vakbondsactievergaderingen voor alle havenwerkers!**
- **Houdt de havenbedrijven en het gemeentebestuur verantwoordelijk – eis een vaste baan, gelijk havenloon en gelijke havenarbeidsvoorwaarden voor alle inhuur!**
- **Een vaste arbeidsplaats voor alle SHB-ers in de haven!**

'Bij wijze van actie op een fluitje blazen...'

Een collega schreef over het debacle bij de SHB onder andere het volgende:

"Jarenlang is er getolereerd dat de havenpool steeds kleiner werd. Afspraken met werkgevers over de verplichte inhuur van de SHB werden niet gehandhaafd...

Een havenpool is niet alleen belangrijk voor de havenwerkers van de havenpool zelf, maar ook voor alle vaste havenwerkers. Een havenpool kan voorkomen dat de inhuur door werkgevers wordt gebruikt om de arbeidsvoorwaarden van het vaste personeel onder druk te zetten. Havenbrede ondersteuning van de collega's van de havenpool is daarom gerechtvaardigd...

De acties voor het kantoor van de SHB waren niet slecht. Een grote groep was opgekomen, vaste werknemers waren solidair, waarvan een aantal aanwezig, er was een actiecomité van meer dan 30 personen. Er was echt een basis gelegd voor een succesvol vervolg. Vakbondsbestuurders wilden vervolgens niet verder gaan dan een toespraakje op de vrachtwagen, waarbij ze alleen aangaven hoe zielig ze het allemaal vonden voor de SHB-ers, vooral zo voor de kerst. En wij mochten bij wijze van protest op een fluitje blazen...

Het echte vakbondswerk is dat wordt aangegeven wie er uiteindelijk verantwoordelijk zijn voor de problemen (de grote vervoerders, rederijen, havenbedrijven, overheid) en hoe deze ge-

In 2009: jongeren vooruit!

Er komen meer jongeren in de haven. Zij nemen de plaats in van oudere collega's die mogen en kunnen stoppen. Een goede zaak, tenminste als de jongeren dezelfde arbeidsvoorwaarden hebben. Nog niet zo lang geleden kreeg een havenwerker op zijn 21ste het vakvolwassen loon. Nu krijgen jongeren bij de meeste bedrijven eerst tijdelijke contracten en daarna nog een stappenplan met veel lagere lonen dan het functieloon.

Een paar voorbeelden:

- Bij Uniport is het aanvangssalaris 70% - pas na vijf jaar 100%.

(Vervolg op pagina 6)

dwongen kunnen worden om mee te doen aan een oplossing voor de havenpool. Daar is niets van terecht gekomen. In plaats daarvan heeft men de leden ertoe bewogen om het faillissement van de eigen havenpool aan te vragen.

Of het aanvragen van een faillissement nu de juiste weg is? Door deze handeling staan we niet alleen met onze rug tegen de muur, maar hebben we ook nog eens een mes op onze keel gedrukt gekregen. Het gevolg is dat havenwerkers van de havenpool, die het zinkende schip nog kunnen verlaten, door ergens anders te gaan werken, vrijwillig afstand doen van hun arbeidsvoorwaarden...

Hoe nu verder? Inmiddels is gebleken dat werkgevers totaal geen toekomst zien voor de havenpool. Zij vinden dat 450 havenwerkers met hun gezinnen kunnen afsterven. Het gemeentelijk havenbedrijf vindt het heel zielig voor de havenwerkers, maar laat ons ondertussen ook sterven. Van de rijksoverheid, in de persoon van minister Donner, hoeven we spontaan ook niets te verwachten. Wij zullen dus het heft in handen moeten nemen en zelf ons bestaansrecht opeisen...

Om een havenpool op poten te zetten, zullen de overheid en de werkgevers de noodzaak van een dergelijke havenpool in moeten zien. Goedschiks dan wel kwaadschiks. Ooit was arbeidsrust één van de argumenten om een havenpool in Rotterdam te organiseren. Dat geldt nog steeds!"